

зато ся приличять, да не ся познавать, че до сега не сме ты употрѣблявали. Сегашный нашъ языкъ е така добръ спорядъ сегашно-то наше състояніе; лято-то тичто повече не можемъ, да пожелаемъ. Главно-то му достоинство е, че е способенъ за всякаво усъвършенствованіе и уприличеніе, кое-то щемъ покажемъ другъ пжть. Обаче языкъ, ся усъвършенствува и уприличява, ако ся просвѣщава народъ-тъ кой-то го употрѣблява; ако ли наопаки народъ-тъ испада, то и языкъ-тъ изгубва отъ достоинство-то си. Мы трѣбва да залѣгаемъ да ся просвѣтимъ, та усъвършенствованіе-то на языка ни ще бжде отъ само-себе, т катомъ не прѣмно въ слѣдствіе отъ просвѣщеніе-то.

Да оставимъ безъ вниманіе такыи много-знантели, каквото что е ученикъ-тъ отъ Іонійскѣ-тъ академіѣ, кои-то некатъ да ни кажеть, че языкъ не може да има грамматику, зачтото ма него нѣма никаквы писанія. Такыи многозна-тели незнажеть ничто повече отъ Еллинскый языкъ, та затова така мыслять и некатъ да увѣрять и свѣта на това. Истина, Еллинскый языкъ, ако да нѣмаше на него различни писанія, за-сега не само че не щяше да е възмож-но да ся подвѣде подъ граматическы правила та щяше и ния-то му до-сега да ся заборава. Обаче нашій языкъ не е като Еллинскый, из-